

Exoterična pisma!

Pismo XXI.

Ljubljana, v aprilu 1924.

Postanek materialnega sveta

1. Po Sankaracharyu:

V vsej naravi vidimo dvojic vseh oblik življenja: življenje Popolnega, ki pronika ves svet, a ni pronicano, razsvetljuje vse stvari, te pa njega ne morejo, ki oživljajo ali niso oživljene; - drugo pa življenje narave, ki je biva-lišče Popolnega, Brahme. To bivališče telo ali lastnost prvine je satva, rajas in tama guna. Rajas predstavlja lastnost strasti, pričlenje, jero, slepota, nevarljivost, hudobijo, ljubosumnost in egoizem, radi cesar se ustvarja nagujenje do delovanja in dela. Tama predstavlja temo, nevednost, razsepljenost, lenobo, razpisanost, smoto.

Satva je svetlost, odrcenja, tudi

ako je pomešana z ostalima dvema. Lastnosti, pomešane sätze so: samovrgoja, samoobvladaje in samorazvijanje. Lastnosti čiste sätze so globok mir, višina mirnosti, radovoljnost, čustvena veselost ter raznava božanstvenosti v nas.

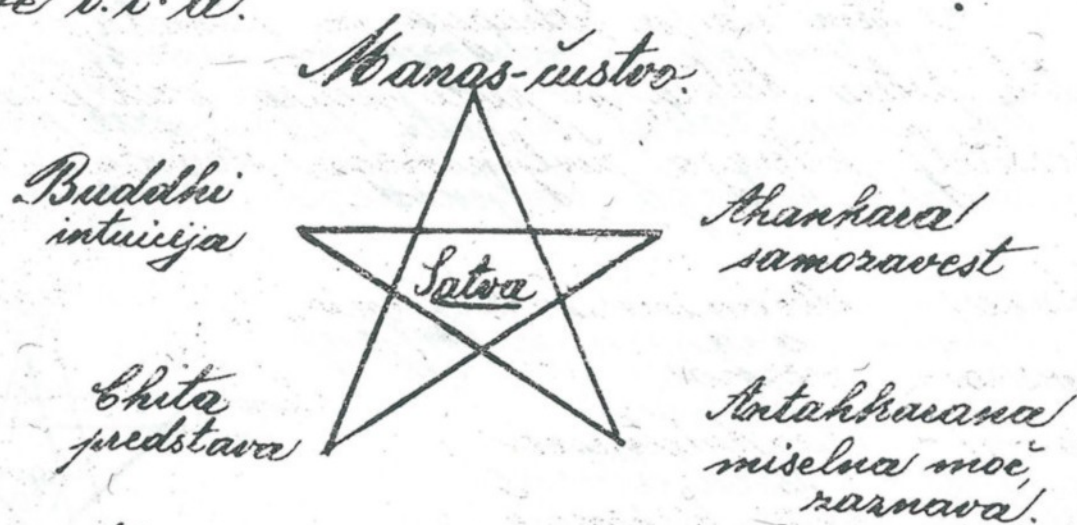
Vse tri lastnosti tvorijo prvotno telo neumrjčega Jaza /: karana shaira:/ katerega spanje se razodene v globokem spanju brez sanj. V tem spanju spi telo ali duk deluje. Adept se raveda tudi v tem spanju. In naloga naša je, doseči to stanje ravesti tudi v spanju.

Kakor nastane iz ognja svetloba, tako se rodi iz sätze račas tama petero tatras /: etrov:/: akaša /: eter:/, iz tega vaju /: ognjeni vrak:/ in tega tejas /: svetlobni eter:/, iz svetlobnega etra apas /: voda:/ in iz vode prithvi /: zemlja:/

Pr. satvinega dela med temi peterimi etri se rodijo in sicer:

Pr. satvinega dela	akaše	moč	slušanja
"	"	vaju	"
"	"	tejas	"
"	"	apas	"
"	"	prithvi	"

V vsakem teh tatvas so pomešane imenovane lastnosti satva, rajas in tamas in s tem, če se pomešajo satvini deli z vsakim immed petro tatvas, nastane petero prvin človeka: manas ali čustvo; buddhi ali razum; intuicija; ahankara ali samoravest, egoizem; chitta ali zavest, predstava in ahtakharana ali miselni princip, moč, zarnava i. t. d.

Usvržitelj in uničevatelj vsega je Atma
1. Sam: ki je v čustvu kot samoravest in v buddhi
kij je bivajoči samoočstoj ali zavest večnosti.

Usvržitelj ahankare ali predstava množine
posebnega bitja "jara" 1. jaz, sem, testi, ki napravi
to ali ono 1.

Usvržitelj ghitte je moč predstave.

Enota postane dvojica ali množina takoj
ko izgubimo samospoznanje. Aho premagamo to

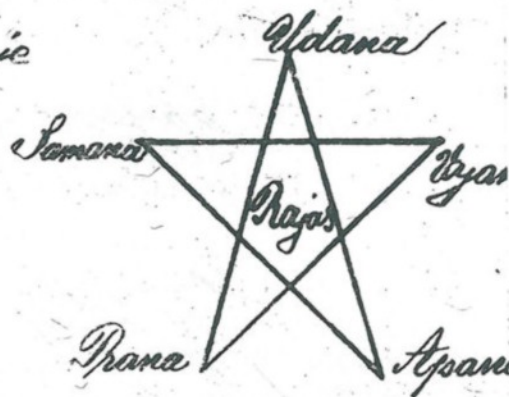
zmoto, radobimo zopet pravo samoznnavanje.

V notranjosti petrik tatra se rodijo in račas dela istih:

En račas	ustvarja	akaša	moč glasu
"	"	vaju	" rok /: oprijemanje,
"	"	tejas	" nog /: premikanje,
"	"	apas	" oploditve
"	"	prithivi	" odvajanja!

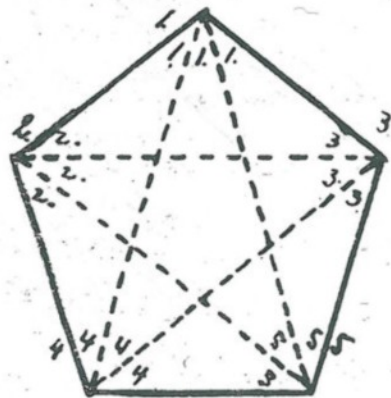
I tem, da se združijo in pomešajo račas deli teh petro tatra, se rodi petro vrst etrov. Ti so izvršitelji petrega življenskega delovanja in sicer

Udana - dvigajoče se življenje
 Samana - verno "
 Vjana - razdelitveno "
 Prana - višje krepence "
 Aprana - nižje krepence "

En delov tamasa petrotatrasa izvršajo petpetcrokrat sestojeci tatra in sicer na sledeči način:

Vsaka imed petrik prvin delov tamasa se deli v dva dela. En del raostane, vak del vseh

ostalih se deli v 4 dele, od katerih štirih delov prvine se združi vseh 4 četverimi deli druge prvine.

Iz te petorice velike prvine, od katere se združen vseh petkrat, nastane sthula - shavira ali materijelno telo.

Najlepše razvidimo ta nastanek vidne materije nevidnih moči iz slike:

Posamezni tatvasi sestojijo iz sledečih delov:

Akasa Vayu Agni Apas Prithivi

I. Akasa 4 + 1 + 1 + 1 + 1

II. Vayu 1 + 4 + 1 + 1 + 1

III. Agni 1 + 1 + 4 + 1 + 1

IV. Apas 1 + 1 + 1 + 4 + 1

V. Prithivi 1 + 1 + 1 + 1 + 1

Te petero prvine v sestavi svojih delov tvorijo materijelno telo mi različnjemo potem njih materijelne oblike kot stee, vseh, ogenj, voda in zemlja. Iz te rumanje oblike imajo pa vsa po sebi svoja obstoja: nevidne moči, ki s njimi delujejo.

Tomladni listi.

Bojaren.

V narodi človeka je da se vedno boji
preteklih neugod. Vedno se nam določeva, da v
svetu visi neko gorje, katero mora prej ali slej
pasti od nas. Vedno, čeprav nimamo na to po-
voda, se bojimo nesreč, siromaštva, javnega mne-
nja i. t. d. Ta bojaren nas spremlja od ribeli
do groba ter razstruplja naša telesa in naše du-
ševno življenje. Ta bojaren ustvarja in nas čmo-
gledere in nerazupne, da v vsaki stvari vidimo
sebi nasprotno silo, da vsa svoja dejanja in re-
hanja motrimo iz slabosti strani ter s tem miselno
pritegnemo take vplive, ki dovažajo ono, česar se
rauno bojimo.

Ka primemo vzemimo že, kako vpliva
bojaren na zdravje človeka. Bojaren re sama
ob sebi vira obtok krvi, vpliva zelo slabo na
delovanje možgan, ter povzroča pljučnico, rlateni-
co, kap i. t. d. Vplive bojarni take vrste, katē-
rim moramo iskati vira izključno le v miselnem

mo po letih mlade ljudi, a v ranoranimi obra-
zi, upognjenimi brbtici in v drhtečimi rokami
poharujejo starce. Pomno pa tudi po letih stare
ljudi, ki so v vsem svetu vstrajnejši in boljše
ohranjeni, kakor mladici. Stari, v pravem pomenu
besede, so tvoj samo tisti, ki hočejo biti stari, dru-
gi ne!

Omišljaj si, da kolehaš, potem bode
verjen, da v doplednem času resno ob. liš na
"razčleni kolemi. Omišljaj si, da si star, po-
tem kmalu postaneš star, neupoben na delo.

Autosugestija ustvarja in določa v ugod-
nem ali neugodnem smislu, kakor jo obvladamo.
Čelo skrajno nevkine razmere in pomajhanje
se morajo morja, ki une priboriti pravo sporna-
njo, človeka, potočiti v starca, klasi morda ste-
je re mnogo let. Časno volje je teba!

V človeškem organizmu je največnej-
ši faktor volje. To teba koncentrirati na na-
sin, da preprosto vako razhajanje telesa. O-
mišljaj si, da si mlad, in staneš mlad. Pri-
čan bode, da si krepak, in krepak si. Kdo prema-
gaš starost, premaga tudi smrt ter jo potence
v pradi.

Sreča.

Kaj je sreča? Sreča je radovoljnost. Kaj

je zadovoljnost? Zadovoljnost je tišina želja. —
Kdaj je človek srečen? Tčas, ko je zadovoljen
s tistim, kar ima sam.

Medar ne želi nekaj, kar imajo
drugi, marveč ceni samo svojo lastnino. Če je tro-
je premoženje še tako majhno, je za te vredno
več, kakor milijarde drugih. Doma med štiri-
mi stenami si sam svoj vladar, si navadno last-
nik vsega, kar te obdaja. To uračuj, drugega nič.
Če ho gledaš palačo, lahko iz estetičnega stali-
šča oceniš njeno rumanjost, toda v duši jo smat-
raš za krtino na travniku. V primeri z vesel-
stvom tudi ni kaj drugega: danes je, jutri je ne-
bo, kakor tudi ne bo tistega, ki prebiva v nji.

V narodi vse, več, prah za te rav-
no tako, kakor za druge; grejejo solčni žarki
tebe ravno tako, kakor velikasa; se dvigajo go-
re, sirijo kvade in cveto rože za te, ravno to-
ko, kakor za tiste, ki so nagrabili milijone.

Skromna hrana daje togemu telesu

to, kar dajejo bogatašu inbrana jedila. Ohus
traja le toliko časa, dokler je grščaj v ustih,
potem vplivata enako pečen jaran ali samo
osoljen krompir. Krompir je pravu prav še pri-
kladnejša hrana človeškemu telesu in njegovim
psihičnim svojstvom, kakor pa lesine živali.

Konečno so tudi slučaji, ko človek
navidno ne po lastni krivdi tipi pomagika-
nje. V takih težkih dneh si misli, da je neki
vzročni rukon, ki upravlja in urreunava vsa
naša dejanja in nehanja. Misli si, da porav-
naš svoj dolg minulih trpljenj; da ranješ, kar
si enkrat sejal. Ticer pa pomni, da kadar je si-
la največja, je pomoč najbližja. Če obupa, de-
lay in pojdi!

Kako je mrs. Besant našla svojega Girija

„I spise, *The case against 'Judge'*“
pravi naša prezidentinja med drugim tudi
nastopno:

„V začetku leta 1889, predno sem
vstopila v teozofsko družbo, sem z vso silo ho-
tela proučiti tisto, ki nas obdaja. Z vso strast-
no vnetostjo sem iskala direktnega dokaza
o eksistenci naše duše in onega sveta, kar sem
naposled tudi dosegla. Nekoga dneva, ko sem
na to željo koncentrirala vse svoje misli, rasli-
šim glas moštra, dasi nisem vedela, čegar
glas je. Na nehalno njegovih vprašanj in mo-
jih odgovorov je sledilo zatrdilo, da razgledam
luč. Kaj je bilo pravzaprav umeti pod tem
zatrdilom, sem doznala še-le pozneje.

V poletju leta 1889 sem se nahajala v Fontainebleau. Spala sem v mali sobici, ko se hipno zbudim in vstanem v postelji. Čla svojo grozo razčutim, da je vrak roke napolnjen s. električnimi vrnosi. Ko tako strmim pred se, razgledam astralno pojavo mojstra. Pozneje sem imela še več takih pojavov, vplivov: jočih na vid, sluh in občutke, da ne govorim o prijetnem vonju, ki je spremljal ta rari detja.

Ke, kar sem doživela, se je pozneje izharalo na resnično.

Ta sem o teh pojavih do sedaj molčala, ker niso primerna za javna razmotrivanja in nimajo večje veljave, kakor jih morejo dati moje besede. Poharati jih seveda ne morem.

Podaja: Tajništvo Teozofske družbe
v Ljubljani; Primška v. 18/I.